

komme til kulturtilbud og være med i den demokratiske medindflydelse.

Der er nogle, der har nævnt Christiansborg, og det er da rigtig, at det ikke er bygget handicapvenligt. Men jeg synes nu nok, man kan sige, at der er sket meget – i hvert fald i de år, hvor jeg har været her – og jeg tror også, at alle her på et eller andet tidspunkt har haft besøg af den nyligt afgåede formand, Karen Madsen, som kom i kørestol, og heldigvis for det. Christiansborg har som bygning ikke forhindret, at vi kunne komme i kontakt med de grupper, vi taler om her og nu.

Men i hvert fald betyder tilgængelighed at kunne være med i vores samfundsliv. Vi må indrette de fysiske betingelser sådan, at betingelserne lettes mest muligt, og jeg kan se, der er tre måder, man kan gøre det på: Enten kan man ændre på de eksisterende fysiske omgivelser, eller også kan man kompensere med tekniske hjælpemidler, og der er jo allerede en helt fantastisk masse tekniske muligheder i vores samfund.

Jeg kan da nævne, at spastisk lammede mennesker med IT-teknologien langt bedre kan kommunikere, end de har kunnet tidligere, og at mennesker, der er gangbesværede, ikke kun er afhængig af en kørestol, de ruller selv, de kan få motor på, hvad der har betydet meget for mange mennesker, der ellers ville være isoleret i deres egne hjem.

Den tredje ting, jeg vil nævne, er, at man faktisk gør op med de vaner/uvanier, vi omgiver os med. Jeg tror, at vi alle sammen værner os til, hvordan der ser ud, uden at tænke over, om det er upraktisk. Her har handicaporganisationerne været med til at pege på noget, der uden store problemer kunne ændres, og hvor man måtte sige: Nå ja, selvfølgelig.

Som det fremgår af redegørelsen, er der faktisk allerede mange gode regler, og bare det, at de gennemføres, ville betyde meget, men vi må også erkende, at det her er en proces, hvor vi fortsat kan gøre det bedre.

På et tidspunkt i foråret var der en arkitekt, der udtalte, at hvis man skulle gøre nybyggeri mere handicapvenligt, kunne man ikke også tage æstetiske hensyn. Det forekommer mig at være noget vrøvl. Jeg har oplevet, at det, at vi stiller politiske krav, gør, at kreativiteten bliver sat i gang for så at finde nogle tekniske løsninger, som også er æstetiske, der kan indpasses i bygninger.

Jeg vil som eksempel give elevatorer. Da de første elevatorer blev klistret på eksisterende bygninger, var de muligvis ikke specielt smukke, men efterhånden kan vi snart ikke se, om det er en del af det oprindelige byggeri, eller det er noget, der er indpasset senere, så selvfølgelig kan opgaven løses også i en æstetisk forstand.

I Martin A. Hansens novelle om Daniel er Daniel den af brødrene, der lærer at læse og skrive. Han er den tredje bror, der ligger i det lille kammer og venter på at dø af tuberkulose, men hans liv, medens han ligger dér og venter, oplever han som bedre end brødrenes, fordi han lærte at læse og skrive, og fordi han lærte at skrive, kunne han skrive brødrenes navne på væggen. Han når selvfølgelig aldrig selv at skrive sit eget navn færdigt, og der er ingen til at skrive det færdigt, fordi han efterlades. Derfor står der på væggen i kammeret kun Dan.

I Det Radikale Venstre vil vi meget gerne være med til, at Dan også bliver skrevet færdigt. Vi vil gerne være med til at støtte, at alle i vores samfund sikres tilgængelighed, og at tilgængelighed både er en forudsætning og en vision, som vi skal have for øje.

Søren Kolstrup (EL):

Med hensyn til tilgængelighed for de 10 pct. af Danmarks befolkning, som vi snakker om i dag: 500.000 mennesker med en eller anden funktionsnedsættelse er juridisk ligestillet og har på papiret samme ret til eksempelvis uddannelse, arbejde og bolig.

Danmark har i 1993 tiltrådt FN-resolutionen om lige muligheder for handicappede. Formålet med denne redegørelse er altså at sikre, at gældende lovgivning bliver overholdt, med andre ord den juridiske ligestilling eksisterer ikke, loven overholdes ikke, resolutionen er uden virkning i Danmark.

Efter endt læsning af by- og boligministerens redegørelse står man tilbage med et par spørgsmål. Hvad har ministeren rent faktisk foretaget sig hidtil? Der er indføjet handicapkrav i de forskellige lovgivninger. Handicapbestemmelserne er løbende justeret. Ministeriet har informeret om byggelovgivningens krav. Det er til at overskue. Men det springende punkt er så, hvad ministeren har tænkt sig at gøre fremover.

Ja, der står at læse: Udforme en standard for tilgængelighed. Henstille til offentlige myndigheder om tilgængelighed til læge- og tandlægeklinikker. Sammen med Forskningsministeriet